

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. วัตถุประสงค์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเข้าใจ ความภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีการอ่านต่างกัน โดยศึกษาใน 2 ลักษณะ คือ

1.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการจำได้แบบคำต่อคำ การจับใจความหลัก การอนุมาน และการแก้ปัญหา ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีการทำซ้ำ กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีการทำซ้ำและขยายความ และกลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีผสม

1.2 การเปรียบเทียบความสามารถในการจำได้แบบคำต่อคำ การจับใจความหลัก การอนุมาน และการแก้ปัญหา ของกลุ่มทดลองแต่ละกลุ่ม ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรกและคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งหลัง

2. สมมุติฐานการวิจัย

1. กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีการทำซ้ำ จะมีความสามารถในการจำได้แบบคำต่อคำสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีการทำซ้ำและขยายความและสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีผสม

2. กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีการทำซ้ำและขยายความ และกลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีผสม จะมีความสามารถในการจับใจความหลัก การอนุมาน และการแก้ปัญหา สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีการทำซ้ำ

3. กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีการทำซ้ำและขยายความ และกลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีผสม จะมีความสามารถในการจับใจความหลัก การอนุมาน และการแก้ปัญหา ไม่แตกต่างกัน

4. กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีการทำซ้ำ จะมีความสามารถในการจำได้แบบคำต่อคำ จากการทดสอบครั้งหลังสูงกว่าจากการทดสอบครั้งแรก

5. กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำและขยายความ จะมีความสามารถในการจับใจความหลัก การอนุมาน และการแก้ปัญหา จากการทดสอบครั้งหลังสูงกว่าจากการทดสอบครั้งแรก

6. กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีผสม จะมีความสามารถในการจับใจความหลัก การอนุมาน และการแก้ปัญหา จากการทดสอบครั้งหลังสูงกว่าจากการทดสอบครั้งแรก

3. วิธีดำเนินการ

3.1 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาความจำมนุษย์ (Human Memory) ประจำภาคต้น ปีการศึกษา 2532 ทั้งเพศชายและเพศหญิงจำนวน 45 คน แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ๆ ละ 15 คน ด้วยวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) คือกลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำ กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำและขยายความ และกลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีผสม

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

3.2.1 เป็นแบบทดสอบคู่ขนานที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากเรื่อง Earthquakes และ Glaciers เป็นเนื้อเรื่องสำหรับการทดสอบครั้งแรก และการทดสอบครั้งหลังตามลำดับ จากหนังสือ Content Inventories English Social Studies, Science สร้างเป็นแบบทดสอบวัดการเก็บจำ (retention) ทางด้านความสามารถในการจำได้แบบคำต่อคำ 10 ข้อ การจับใจความหลัก 8 ข้อ การอนุมาน 10 ข้อ และการแก้ปัญหา 8 ข้อ รวมจำนวน 36 ข้อ

3.2.2 เนื้อเรื่องที่ใช้เป็นแบบฝึกและทดสอบความสามารถในการใช้กลวิธีการอ่านระหว่างการฝึก คัดเลือกจากเอกสารประกอบการสอนรายวิชา Reading ระดับปริญญาตรี 4 เรื่อง จากวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาเอก 3 เรื่อง จากหนังสือ Content Inventories English Social Studies, Science 1 เรื่อง จากหนังสือ Analytical Reading Inventory 1 เรื่อง จากหนังสือ Popular Buddhism in Siam and Other Essays on Thai Studies 2 เรื่อง และจากวารสาร Journal of Reading 1 เรื่อง

4. การดำเนินการทดลอง

4.1 ในระยะการทดสอบครั้งแรก

แจกเอกสารฉบับที่ 1 คือเนื้อเรื่อง Earthquakes ให้กลุ่มตัวอย่าง แล้วชี้แจงให้ทราบว่าเขามีเวลาอ่าน 30 นาทีเมื่อหมดเวลาให้นักศึกษาส่งเอกสารฉบับที่ 1 คืน หลังจากเก็บเอกสารฉบับที่ 1 คืนแล้ว แจกเอกสารฉบับที่ 3 คือกระดาษคำตอบ และแจกเอกสารฉบับที่ 2 ทีละตอน หลังจากอ่านคำถามแต่ละตอนและตอบคำถามลงในกระดาษคำตอบ เมื่อได้รับสัญญาณหมดเวลาจะต้องส่งเอกสารเฉพาะแบบทดสอบแต่ละตอนคืนเสียก่อน จึงจะได้รับแบบทดสอบตอนต่อไป และลงมือทำเมื่อได้รับสัญญาณให้ทำตอนต่อไป

4.2 ในระยะของการฝึกให้ใช้กลวิธีการอ่าน

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ 1 ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีการทำซ้ำ กลุ่มตัวอย่างที่ 2 ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีการทำซ้ำและขยายความ กลุ่มตัวอย่างที่ 3 ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีผสม จำนวนทั้งสิ้นกลุ่มละ 12 คาบ ๆ ละ 60 นาที

4.3 ในระยะของการทดสอบครั้งหลัง

ดำเนินการเช่นเดียวกันกับการทดสอบครั้งแรกทั้งในเรื่องของวิธีดำเนินการ จำนวนเวลา และลักษณะของแบบทดสอบ เพียงแต่เปลี่ยนเนื้อเรื่องและเนื้อหาของแบบทดสอบเป็น เรื่อง Glaciers เท่านั้น

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการวัดตัวแปรตาม ใช้สถิติดังต่อไปนี้

5.1 การหาค่าสถิติพื้นฐาน คือค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ของคะแนนความสามารถในการจำได้แบบคำต่อคำ การจับใจความหลัก การอนุมาน และการแก้ปัญหาของกลุ่มทดลองแต่ละกลุ่ม อันเป็นผลของการทดสอบครั้งแรกและครั้งหลัง

5.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวน โดยมีตัวแปรอิสระคือการฝึกกลวิธีการอ่าน 3 วิธี และตัวแปรตามคือคะแนนความสามารถในการอ่านเข้าใจความภาษาอังกฤษแต่ละด้านทั้งการทดสอบครั้งแรกและการทดสอบครั้งหลัง ด้วยสถิติการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) (Kirk 1982: 64-73) ถ้าพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หรือ .01 ก็ทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีการของ Tukey's HSD Test (Kirk 1982: 117)

5.3 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการจับใจความหลัก การอนุมาน และการแก้ปัญหา ระหว่างกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำ และขยายความกับกลุ่มทดลองที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีผสม ใช้การทดสอบค่าที (t-test) (Glass and Stanley 1970: 295-297)

5.4 การทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการอ่านเข้าใจความภาษาอังกฤษแต่ละด้านของกลุ่มทดลองแต่ละกลุ่ม ระหว่างคะแนนที่ได้จากการทดสอบครั้งแรก และทดสอบครั้งหลัง โดยการใช้การทดสอบค่าที (t-test) (Glass and Stanley 1970: 297-300)

6. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำ มีความสามารถในการจำได้แบบคำต่อคำ สูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำและขยายความและสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีผสม
2. กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำ กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำและขยายความ และกลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีผสม มีความสามารถในการจับใจความหลัก การอนุมาน และการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน
3. กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำและขยายความ และกลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีผสม มีความสามารถในการจับใจความหลัก การอนุมาน และการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน
4. กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำ มีความสามารถในการจำได้แบบคำต่อคำ จากการทดสอบครั้งหลังสูงกว่าจากการทดสอบครั้งแรก
5. กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำและขยายความ มีความสามารถในการจับใจความหลัก จากการทดสอบครั้งหลังสูงกว่าจากการทดสอบครั้งแรก แต่มีความสามารถในการอนุมาน และการแก้ปัญหา จากการทดสอบครั้งหลังไม่แตกต่างจากการทดสอบครั้งแรก
6. กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีผสม มีความสามารถในการจับใจความหลัก และการอนุมาน จากการทดสอบครั้งหลังสูงกว่าจากการทดสอบครั้งแรก แต่มีความสามารถในการแก้ปัญหาจากการทดสอบครั้งหลังไม่แตกต่างจากการทดสอบครั้งแรก

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะ เพื่อการวิจัย

1.1 จากผลการวิจัยที่พบว่ากลุ่มที่ได้รับการฝึกการใช้กลวิธีกระทำซ้ำ กลุ่มที่ได้รับการฝึกการใช้กลวิธีกระทำซ้ำและขยายความ และกลุ่มที่ได้รับการฝึกการใช้กลวิธีผสม มีความสามารถในการจับใจความหลัก การอนุมาน และการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้กลุ่มที่ได้รับการฝึกการใช้กลวิธีกระทำซ้ำและขยายความมีความสามารถในการอนุมาน และการแก้ปัญหาจากการทดสอบครั้งหลัง ไม่แตกต่างจากการทดสอบครั้งแรก รวมทั้งกลุ่มที่ได้รับการฝึกการใช้กลวิธีผสมก็มีความสามารถในการแก้ปัญหาจากการทดสอบครั้งหลัง ไม่แตกต่างจากการทดสอบครั้งแรกอีกด้วย โดยที่พบว่าสาเหตุประการหนึ่งมาจากการที่นักศึกษากลุ่มทดลองมีปัญหาทางด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ทำให้ไม่สามารถใช้กลวิธีขยายความและกลวิธีจัดระเบียบข้อความได้อย่างเต็มที่ กลไกทางสมองที่เกิดขึ้นจึง เป็นการนำความสามารถทางสมองระดับที่ 1 เป็นส่วนใหญ่ คือ การเลือกและรับความรู้เท่านั้น แต่ถ้าหากฝึกนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีระดับความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษสูง หรือฝึกนักศึกษากลุ่มดังกล่าวให้ใช้กลวิธีการอ่านกับเนื้อเรื่องที่เป็นภาษาของตนเอง อุปสรรคทางด้าน การเขียนก็จะลดลงไป ทำให้ผู้อ่านสามารถใช้กลวิธีกระทำซ้ำและขยายความ และกลวิธีผสมอย่างเต็มที่ ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านใช้กลไกทางสมองทั้งระดับที่ 1 และที่ 2 เต็มที่ เป็นผลให้สามารถเข้ารหัสครบถ้วนทั้ง 3 ด้าน คือ ทั้งการเลือกและรับความรู้ การสร้างความสัมพันธ์ภายในระหว่างใจความ และการบูรณาการข่าวสารให้เข้ากับโครงสร้างความรู้เดิม ซึ่งจะทำให้ผู้อ่านมีความสามารถในการจับใจความหลัก การอนุมาน และการแก้ปัญหาได้ จึงน่าจะมีการศึกษาทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทฤษฎีจิตวิทยาปัญญานิยมกับความสามารถในการอ่านเข้าใจความภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาที่มีความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษสูง หรือการอ่านเข้าใจความภาษาไทย หรือภาษาประจำท้องถิ่นในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศไทย เพราะน่าจะคาดได้ว่าผู้อ่านที่สามารถใช้กลวิธีกระทำซ้ำและขยายความ และผู้อ่านที่ใช้กลวิธีผสมได้ จะมีความสามารถในการจับใจความหลัก การอนุมาน และการแก้ปัญหาสูงกว่าผู้อ่านที่ใช้กลวิธีกระทำซ้ำ นอกจากนี้ผู้อ่านที่ได้รับการฝึกการใช้กลวิธีกระทำซ้ำและขยายความ จะมีความสามารถในการอนุมาน และการแก้ปัญหาจากการทดสอบครั้งหลังสูงกว่าจากการทดสอบครั้งแรก รวมทั้งผู้อ่านที่ได้รับการฝึกการใช้กลวิธีผสมก็จะมี ความสามารถในการแก้ปัญหาจากการทดสอบครั้งหลังสูงกว่าจากการทดสอบครั้งแรกอีกด้วย

1.2 จากผลการวิจัยที่พบว่าไม่สามารถกระตุ้นให้กลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำและขยายความ และกลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีผสมใช้กลไกทางสมอง เข้ารหัสได้ครบถ้วนทั้งกระบวนการเลือกและรับความรู้ กระบวนการสร้างความสัมพันธ์ภายในระหว่างใจความและกระบวนการบูรณาการข่าวสารใหม่ให้เข้ากับโครงสร้างความรู้เดิม เนื่องจากนักศึกษามีปัญหาทางด้านความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ดังนั้นก่อนที่จะฝึกนักศึกษาให้ใช้กลวิธีการอ่าน 2 แบบดังกล่าว สมควรฝึกให้ผู้เรียนเขียนสรุปย่อความเป็นภาษาอังกฤษ โดยเริ่มจากขั้นง่าย ๆ ถึงขั้นยากตามลำดับ ซึ่งอาจทำเป็นรายบุคคลหรือเป็นกลุ่ม เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสามารถใช้กลวิธีขยายความได้ในระหว่างการฝึกและการทดสอบ ซึ่งเป็นผลให้สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านเข้าใจความภาษาอังกฤษแต่ละด้านได้ครบถ้วน

1.3 ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรเพิ่มตัวแปรทางด้านระดับความสามารถในการใช้กลวิธีการอ่านแต่ละแบบ เนื่องจากผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าความสามารถในการใช้กลวิธีการอ่านของนักศึกษากลุ่มที่ได้รับการฝึกให้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำที่มีความสามารถในการจำได้แบบคำต่อคำ ดังนั้นถ้าสามารถฝึกให้นักศึกษากลุ่มทดลองมีความสามารถในระดับความสามารถในการใช้กลวิธีการอ่านแต่ละแบบ ก็จะทำให้ นักศึกษามีความสามารถในการอ่านเข้าใจความภาษาอังกฤษแต่ละด้านที่ต้องการได้

2. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

2.1 งานวิจัยด้านจิตวิทยาภาษาพบว่าเด็กในช่วงวัย 7-11 ปี เป็นช่วงเหมาะสมที่จะจัดให้เด็กได้เรียนรู้ภาษาที่สอง เพราะเด็กวัยนี้เรียนรู้ภาษาที่หนึ่งถูกต้องแม่นยำแล้ว เนื่องจากพัฒนาการทางภาษาของเด็กเป็นไปอย่างรวดเร็วมากในช่วงอายุ 2-5 ปี ฉะนั้นพอถึงอายุประมาณ 7 ปี จึงเหมาะสมที่จะเรียนภาษาที่สอง เด็กวัยนี้มีความสามารถในการเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ ๆ และเข้าใจประโยคที่มีความซับซ้อนได้ ควรปลูกฝังทักษะและทัศนคติที่เหมาะสมทางด้านภาษาแก่เด็กในวัยนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความถนัดทางการภาษาของเด็กจะแสดงออกอย่างชัดเจนในช่วงวัย 9-10 ปี (Vesla 1974: 146-148) ซึ่งเมื่อพิจารณาตามแนวทฤษฎีพัฒนาการทางปัญญาของพ็ออาเจท์ (Sattler 1982: 40-42) ก็เป็นจริงตามแนวคิดที่เวสลาเสนอไว้ เนื่องจากพ็ออาเจท์มองว่าปัจจัยสำคัญที่ทำให้บุคคลพัฒนาความสามารถทางปัญญา เกิดจากการที่บุคคลได้มีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อม (interaction) คือ เมื่อบุคคลรับรู้สิ่งแวดล้อมเข้ามาแล้วกลไกทางสมองก็จะจัดระเบียบ (organization) และมีการปรับโครงสร้าง (adaptation) ถ้าหากสิ่งเร้าที่รับมานั้นมีลักษณะเหมือนกันหรือคล้ายกับโครงสร้างความรู้เดิม บุคคลก็จะจัดสิ่งเร้านั้นเข้าไปในโครงสร้างความรู้เดิม (assimilation) ทำให้เกิดการบูรณาการโครงสร้างความรู้ตั้งแต่

2 โครงสร้างขึ้นไป เป็นโครงสร้างความรู้ที่ขยายและ เป็นโครงสร้างความรู้ในระดับที่สูงขึ้น แต่ ถ้าหากสิ่ง เราที่รับเข้ามาใหม่นั้นมีลักษณะที่แตกต่างไปจากโครงสร้างความรู้เดิมที่มีอยู่ บุคคลจะ ต้องกระทำอย่างหนึ่งอย่างใด 2 อย่าง คือสร้างโครงสร้างสติปัญญาขึ้นมาใหม่เพื่อที่จะจัดวาง สิ่งเร้านั้นลง ไปหรือปรับโครงสร้างสติปัญญาเดิมให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมมาใหม่นั้น วิธีดังกล่าวคือกระบวนการปรับโครงสร้างให้เข้ากับสิ่งแวดล้อม (accommodation) ผลจากการปรับโครงสร้างดังกล่าว แล้วทำให้เกิดภาวะสมดุลย์ (equilibrium) คือเกิดโครงสร้างทางปัญญาขึ้นมาใหม่

นักจิตวิทยาหลายท่านเชื่อว่าพัฒนาการทางปัญญาดังกล่าวมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพัฒนา การทางภาษา และเกิดควบคู่กันตามลำดับขั้นต่าง ๆ ด้วย ทั้งนี้เพราะภาษาเป็นส่วนหนึ่งของพัฒนา การทางปัญญา (Flavell 1977: 172) ซึ่งเกิดจากกลไกทางสมองในการสร้างความหมายจาก ระดับของสิ่งที่กำลังกระทำอยู่ไปสู่ระดับของการใช้สัญลักษณ์ คือภาษาด้วยกลไกภายใน (the process of internalization) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กวัย 7-11 ปี อยู่ในขั้นปฏิบัติการ ด้วยรูปธรรม (Concrete Operations Period) ที่สมองของเด็กจะมีปฏิบัติการต่าง ๆ ซึ่งทำ ให้เด็กเริ่มมีการใช้เหตุผลแบบตรรกศาสตร์ขั้นต้น ๆ ที่ทำให้สามารถแก้ปัญหาและมีความสามารถ ในการรับรู้และใช้ภาษาได้อย่างดี

ดังนั้นจึงควรส่งเสริมนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งมีอายุระหว่าง 9-10 ปี ให้ฝึกฝนการอ่านเข้าใจความภาษาอังกฤษด้วยการใช้กลวิธีกระทำซ้ำไปก่อน เพราะนอกจาก เด็กจะสามารถใช้กลวิธีการอ่านดังกล่าวได้ดี เนื่องจากเป็นการใช้ความสามารถทางสมองในระดับ ที่ 1 เป็นส่วนใหญ่แล้ว จากแนวทฤษฎีและผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกลวิธีการอ่านยังชี้ให้เห็นว่า ความสามารถในการจำได้แบบคำต่อคำ ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้กลวิธีกระทำซ้ำนั้น เป็นองค์ประกอบ พื้นฐานร่วมที่จำเป็นเบื้องต้นให้ผู้อ่านสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านเข้าใจความไปถึงระดับ ของการจับใจความหลัก การอนุมาน และการแก้ปัญหา ซึ่งควรจะได้รับพัฒนาเมื่อเด็กเลื่อนขั้น ไปเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น โดยการฝึกให้เด็กใช้กลวิธีกระทำซ้ำและขยายความ และกลวิธีผสม ที่ ต้องใช้ทั้งความสามารถทางสมองระดับที่ 1 และระดับที่ 2 อย่างเต็มที่ เป็นการเตรียมความพร้อม ในการใช้กลวิธีการอ่านตามช่วงวัยที่เหมาะสมกับพัฒนาการความสามารถทางการอ่านเข้าใจความ ของเด็ก

2.2 จากผลการวิจัยเกี่ยวกับความสามารถในการอ่านเข้าใจความภาษาอังกฤษ ทั้งของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย และนิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาตรีต่าง ได้ผลตรงกันว่านักเรียนและนิสิตนักศึกษาไทยต่างมีปัญหาในการอ่านเข้าใจ ความภาษาอังกฤษ จึงควรส่งเสริมให้เด็กได้ใช้กลวิธีกระทำซ้ำ กลวิธีขยายความ และกลวิธีจัด

ระ เียบข้อความ ทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา เนื่องจากกระบวนการพัฒนาความสามารถทางภาษานั้นเป็นกระบวนการต่อเนื่องและความสามารถในระดับต้นสามารถส่งผลต่อเนื่องไปยังความสามารถในระดับสูงได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลจากการวิจัยชี้ให้เห็นว่า นักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความสามารถที่จะใช้กลวิธีจัดระ เียบข้อความได้เป็นอย่างดีด้วย

ด้วยผลการวิจัยที่อธิบายได้ด้วยแนวคิดและทฤษฎีทางจิตวิทยาคือทฤษฎีระบบประมวลผลข่าวสารและทฤษฎีความสามารถทางสมอง 2 ระดับของเจเนเสน และการตระหนักถึงปัญหาของการจัดกระบวนการเรียนการสอน ทั้งในระดับโรงเรียนและสถาบันอุดมศึกษา จะเป็นแนวทางในการนำกลวิธีที่ใช้ฝึกนักศึกษาไปพัฒนาความสามารถในการอ่านเข้าใจความภาษาอังกฤษด้านที่เป็นปัญหาอยู่ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยรามคำแหง และนักศึกษาไทยโดยทั่วไปในระดับปริญญาตรี เช่นเดียวกันได้เป็นอย่างดี

